

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 19. oktober 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
Forenede sager C-293/17 og C-294/17	Coöperatie Mobilisation for the Environment og Vereniging Leefmilieu m.fl. 1. Kan en aktivitet, der ikke er omfattet af begrebet projekt som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26), fordi den ikke er et fysisk indgreb i det naturlige miljø, være et projekt som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206), da følgerne af aktiviteten kan have væsentlige følger for et Natura 2000-område? 2. Såfremt tilførsel af gødning på eller i jorden er et projekt, og såfremt dette lovligt fandt sted, før artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) fandt anvendelse på et Natura 2000-område, og såfremt gødskning på eller i jorden stadig finder sted, må det da antages, at der er tale om et og samme projekt, uanset gødskningen ikke altid har fundet sted på de samme parceller, med samme mængder og med samme teknikker? Har det ved afgørelsen af, om der er tale om et og samme projekt, betydning, at kvælstofaflejringen hidrørende fra tilførslen af gødning på eller i jorden ikke er øget, efter at Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) har fundet anvendelse på Natura 2000-området? 3. Er artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206) til hinder for en lovbestemt ordning, hvorefter en aktivitet,	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen Naturstyrelsen	Dom	07.11.18

	der hænger uløseligt sammen med et projekt og derfor også må anses for et projekt, såsom en malkekvægsbedrifts græsning af kvæg, er undtaget fra godkendelsespligten, og aktiviteten således ikke behøver en individuel godkendelse, såfremt følgerne af den aktivitet, der er blevet tilladt uden godkendelse, har været genstand for en vurdering med henblik på fastsættelsen af den lovbestemte ordning? [...]			
C-502/17	<p>C&D Foods Acquisition (forelagt af Vestre Landsret)</p> <p>1) Skal artikel 168 i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at et holdingselskab under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende er berettiget til fuldt fradrag for moms af indgående ydelser i forbindelse med due diligence-undersøgelser forud for et påtænkt, men ikke gennemført, salg af aktier i et datterselskab, til hvilke holdingselskabet leverer momspligtige administrations- og IT-ydelser?</p> <p>2) Har det betydning for besvarelsen af det foregående spørgsmål, at prisen for de momspligtige administrations- og IT-ydelser, som holdingselskabet leverer i forbindelse med sin økonomiske virksomhed, er fastsat som svarende til holdingselskabets lønudgifter med tillæg af en "mark-up" på 10 pct.?</p> <p>3) Kan der uanset besvarelsen af de foregående spørgsmål bestå en fradragsret for de i hovedsagen omhandlede rådgivningsomkostninger som generalomkostninger, og i givet fald under hvilke betingelser?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Dom	08.11.18

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces-skridt	Dato
C-124/17	<p>a. Er en bestemmelse i en medlemsstat, der opstiller som betingelse for, at en økonomisk aktør kan vise sin pålidelighed, at denne har gjort indgående rede for forholdene og omstændighederne i forbindelse med eventuelle skader som følge af overtrædelsen af straffeloven eller forsømmelsen gennem et aktivt samarbejde ikke blot med undersøgelsesmyndighederne, men også med den ordregivende myndighed, forenelig med bestemmelserne i artikel 80 i direktiv 2014/25/EU, sammenholdt med artikel 57, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU?</p> <p>b. I tilfælde af, at spørgsmål 1.a) besvares benægtende: Skal artikel 57, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU i sammenhængen da fortolkes således, at den pågældende økonomiske aktør for at vise sin pålidelighed i det mindste er forpligtet til at opklare sagen over for den ordregivende myndighed i et sådant omfang, at denne kan bedømme, om de trufne konkrete foranstaltninger til at vise aktørens pålidelighed (tekniske, organisatoriske og personalemæssige foranstaltninger samt skadeskompensation) er egnede og tilstrækkelige?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	24.10.18

	<p>c. For de i artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU regulerede fakultative udelukkelsesgrunde udgør den maksimale udelukkelsesperiode i henhold til artikel 57, stk. 7, i direktiv 2014/24/EU tre år fra datoen for den relevante hændelse. Skal den relevante hændelse forstås allerede som realiseringen af de i artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU anførte udelukkelsesgrunde, eller er det afgørende det tidspunkt, hvor den ordregivende myndighed har sikkert og holdbart kendskab til, at udelukkelsesgrunden foreligger?</p> <p>d. Er det dermed i tilfælde af en realisering af udelukkelsesgrunden i artikel 5[7], stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU i form af en økonomisk aktørs deltagelse i et kartel ophøret af karteldeltagelsen eller myndighedens opnåelse af sikkert og holdbart kendskab til karteldeltagelsen, der er den relevante hændelse som omhandlet i artikel 5[7], stk. 7, i direktiv 2014/24/EU?</p>			
C-234/17	<p>XC e.a.</p> <p>Skal EU-retten, navnlig artikel 4, stk. 3, TEU, sammenholdt med de deraf afledte principper om ækvivalens og effektivitet, fortolkes således, at Oberster Gerichtshof (den øverste domstol) i henhold hertil er forpligtet til efter begæring fra en berørt at foretage efterprøvelse af en retskraftig afgørelse afsagt af enkriminalret for så vidt angår en angivelig krænkelse af EU-retten (konkret: grundrettighedschartrets artikel 50 og Schengengennemførelseskonventionens artikel 54), når national ret (§ 363a i Strafprozeßordnung, østrigsk strafferetsplejelov, herefter »StPO«) alene giver mulighed for at foretage en sådan efterprøvelse i forbindelse med en angivelig krænkelse af EMRK eller en tillægsprotokol hertil?</p>	Udenrigsministeriet	Dom	24.10.18
T-400/17	<p>Deza mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Delvis annullation af Kommissionens forordning (EU) 2017/776 af 4. maj 2017 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 (»CLP-forordningen«), for så vidt som den klassificerer og mærker stoffet antraquinon ved at indføre følgende indgang i tabel 3 i del 3 i bilag VI til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008: Indeksnummer 606-151-00-4; International kemisk identifikation: antraquinon; EF nr.: 201-549-0; CAS nr.: 84-65-1; Fareklasse- og kategorikode: Carc. IB; Faresætningskode: H350; Piktogram-, signalordskode: GHS08 Dgr; Faresætningskode: H350.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	24.10.18
C-331/17	<p>Sciotto</p> <p>Er den nationale lovgivning (navnlig artikel 3, stk. 6, i lovdekret nr. 64 af 30.4.2010, ophøjet, med ændringer, til lov nr. 100 af 29.6.2010, for så vidt som det heri er fastsat, at: »[b]estemmelserne i artikel 1, stk. 1 og 2, i lovdekret nr. 368 af 6.9.2008 finder under alle omstændigheder ikke anvendelse på opera- og koncerthusfonde«), i strid med § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	25.10.18

<p>Forenede sager C-350/17 og C-351/17</p>	<p>Mobit m.fl.</p> <p>1. Finder artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 (særligt forbuddet i henhold til litra b) og d) for en intern operatør mod at deltage i extra moeniaudbud) ligeledes anvendelse på kontrakter, der er tildelt før denne forordnings ikrafttræden?</p> <p>2. Kan en offentligretlig juridisk person, der er blevet tildelt en kontrakt vedrørende en lokal transporttjeneste af en statslig myndighed uden forudgående udbud, abstrakt set anses for at være en »intern operatør« som omhandlet i samme forordning og efter omstændighederne analogt med den retspraksis, der er udviklet på området for in house providing, såfremt førstnævnte person er direkte forbundet med den statslige myndighed på det organisatoriske og kontrolmæssige plan, og såfremt pågældende offentligretlige juridisk persons selskabskapital er ejet af staten (fuldt ud eller i sameje med andre offentligretlige organer)?</p> <p>3. Indebærer en tildeling af en tjenesteydelseskontrakt uden forudgående udbud inden for rammerne af forordning (EF) nr. 1370/2007, i tilfælde af, at den ovennævnte statslige myndighed efter tildelingen opretter et offentligt forvaltningsorgan med organisatoriske beføjelser i forhold til de pågældende tjenester (idet beføjelsen til at tildele koncessioner dog fortsat forbeholdes staten) – et organ, der ikke udøver nogen »tilsvarende kontrol« med modtageren af den kontrakt, der er tildelt uden forudgående udbud – at den pågældende tildeling falder uden for ordningen i forordningens artikel 5, stk. 2?</p> <p>4. Såfremt en kontrakt, der er tildelt uden forudgående udbud, udløber efter den 30-årige frist, der udløber den 3. december 2039 (en frist, der begynder at løbe fra datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1370/2007), har dette da til følge, at tildelingen ikke er i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i samme forordnings artikel 5, sammenholdt med artikel 8, stk. 3, eller skal en sådan retsstridighed anses for automatisk afhjulpet i retlig henseende gennem en implicit forkortelse ex lege af kontraktens varighed?</p>	<p>Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transport-, Bygnings- og Boligministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>25.10.18</p>
<p>C-413/17</p>	<p>Roche Lietuva</p> <p>Skal bestemmelserne i artikel 2 og 23 i og i bilag VI til direktiv 2004/18 (hvad enten samlet eller separat, men uden en begrænsning til disse bestemmelser) fortolkes og forstås således, at skønnet hos en ordregivende myndighed – en institution for menneskelig sundhed – i et tilfælde, hvor den tilsigter at indkøbevarer (udstyr til medicinsk diagnosticering og materialer) eller særlige rettigheder dertil ved hjælp af en offentlig udbudsprocedure med henblik på at kunne fortage sine egne forsøg, kun omfatter en ret til i de tekniske specifikationer at fastsætte sådanne krav til disse varer, der ikke isoleret beskriver de individuelle operationelle (tekniske) og brugerrelaterede (funktionelle) egenskaber ved udstyret og/eller materialerne, men i stedet fastlægger de kvalitative parametre for de forsøg, der skal foretages, samt forsøgslaboratoriets funktionsdygtighed, hvis indhold skal beskrives særskilt i betingelserne i den omhandlede udbudsprocedure?</p>	<p>Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>25.10.18</p>

C-462/17	<p>Tänzer & Trasper</p> <p>Er de ingredienser, der er opregnet i punkt 41 i bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008 sådanne ingredienser, som en spiritus mindst skal indeholde for at måtte bære varebetegnelsen æggelikør (minimumsspecifikation), eller giver punkt 41 i bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008 en udtømmende opregning af de tilladte ingredienser i et produkt, der skal have varebetegnelsen »æggelikør«?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	25.10.18
C-469/17	<p>Funke Medien NRW</p> <p>1) Giver de EU-retlige bestemmelser om ophavsmændenes eneret til reproduktion [artikel 2, litra a), i direktiv 2001/29/EF] og til overføring af deres værker til almenheden inklusive tilrådighedsstillelse for almenheden (artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF) og undtagelserne eller begrænsningerne af disse rettigheder (artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF) et spillerum ved gennemførelsen i national ret? 2) På hvilken måde skal der ved fastsættelsen af rækkevidden af de i artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF fastsatte undtagelser eller begrænsninger af ophavsmændenes eneret til reproduktion [artikel 2, litra a), i direktiv 2001/29/EF] og til overføring af deres værker til almenheden inklusive tilrådighedsstillelse for almenheden (artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF) tages hensyn til de grundlæggende rettigheder i EU's charter om grundlæggende rettigheder? 3) Kan de grundlæggende rettigheder informationsfrihed (artikel 11, stk. 1, andet punktum, i EU's charter om grundlæggende rettigheder) eller pressefriheden (artikel 11, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder) begrunde undtagelser eller begrænsninger af ophavsmændenes eneret til reproduktion [artikel 2, litra a), i direktiv 2001/29/EF] og til overføring af deres værker til almenheden inklusive tilrådighedsstillelse for almenheden (artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF) uden for de i artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2001/29/EF fastsatte undtagelser eller begrænsninger?</p>	Kulturministeriet	GA	25.10.18
C-527/17	<p>LN</p> <p>Skal artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler fortolkes således, at en tilladelse i henhold til direktiv 93/42/EØF, der udstedes for et kombinationsprodukt bestående af medicinsk udstyr og lægemiddel som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i direktiv 93/42/EØF, for så vidt angår anvendelse af forordningen sidestilles med en gyldig tilladelse til markedsføring i henhold til direktiv 2001/83/EF, når lægemiddelbestanddelen inden for rammerne af tilladelsesproceduren i henhold til punkt 7.4, første del, i bilag I til direktiv 93/42/EØF af en EU-medlemsstats lægemiddelmyndighed på en måde, der svarer til fremgangsmåden efter direktiv 2001/83/EØF, er blevet kontrolleret med hensyn til dens kvalitet, sikkerhed og hensigtsmæssighed?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	25.10.18
C-579/17	<p>Gradbeništvó Korana</p> <p>Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, EUT 2012, L 351, fortolkes således, at sager, som omhandler håndhævelsen af</p>	Skatteministeriet	GA	25.10.18

	<p>Bauarbeiter-Urlaubsund Abfertigungskasses (ferie- og aftrædelseskasse for ansatte i byggebranchen, herefter »BUAK«) krav på tillæg mod arbejdsgivere som følge af udstationering af arbejdstagere uden sædvanligt arbejdssted i Østrig med henblik på udførelse af arbejde eller i forbindelse med overladelse af arbejdskraft til Østrig eller mod arbejdsgivere med hjemsted uden for Østrig i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere med sædvanligt arbejdssted i Østrig, er »civil- og handelsretlige sager«, på hvilke den nævnte forordning finder anvendelse, selv om BUAK's krav på tillæg ganske vist vedrører privatretlige ansættelsesforhold og har til formål at dække arbejdstagernes privatretlige krav på ferie og feriepenge på grundlag af ansættelsesforholdene med arbejdsgiverne, men— såvel størrelsen af arbejdstagernes krav på feriepenge i forhold til BUAK som størrelsen af BUAK's krav på tillæg i forhold til arbejdsgiverne fastsættes ved kontrakt eller overenskomst, men ved en bekendtgørelse fra en forbundsminister,— de tillæg, som arbejdsgiverne skylder BUAK, foruden at dække udgiften til de ferievederlag, der skal betales til arbejdstagerne, også tjener til at dække BUAK's administrationsomkostninger og— BUAK i forbindelse med forfølgelse og håndhævelse af sine krav på sådanne tillæg i kraft af lovbestemmelse har mere vidtgående beføjelser end en privatperson, idet— arbejdsgiverne under sanktion af bøde er forpligtet til at indgive såvel begivenhedsrelaterede som månedlige indberetninger til BUAK under anvendelse af BUAK's kommunikationskanaler, til at medvirke og tåle kontrolforanstaltninger fra BUAK, til at give indsigt i løn-, forretnings og øvrige bilag og til at give oplysninger til BUAK og— BUAK i tilfælde af arbejdsgivernes tilsidesættelse af indberetningspligten har ret til at beregne de tillæg, som arbejdsgiverne skylder, på grundlag af egne undersøgelser, idet BUAK's krav på tillæg i så fald uafhængigt af de faktiske forhold i forbindelse med udstationeringen henholdsvis beskæftigelsen har gyldighed i den størrelse, som BUAK har beregnet?</p>			
Forenede sager C-569/16 og C-570/16	<p>Bauer m.fl.</p> <p>1. Giver artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden eller artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder arvingen efter en arbejdstager, der er død under ansættelsen, ret til en finansiel godtgørelse for den minimale årlige ferieperiode, der tilkom arbejdstageren inden dennes død, hvilket er udelukket i henhold til § 7, stk. 4, i Bundesurlaubsgesetz (den tyske forbundslov om ferie), sammenholdt med § 1922, stk. 1, i Bürgerliches Gesetzbuch (den tyske borgerlige lovbog)? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Gælder dette også, såfremt arbejdsforholdet bestod mellem to privatpersoner?</p>	Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	Dom	06.11.18
C-684/16	<p>Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften</p> <p>1. Er artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (direktiv 2003/88/EF) eller artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret) til hinder for en national ordning som § 7 i Bundesurlaubsgesetz</p>	Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	Dom	06.11.18

	(BURLG), der som forudsætning for, at retten til ferie kan gøres gældende, opstiller et krav om, at arbejdstageren anmoder om ferie under angivelse af, hvornår vedkommende ønsker at afholde ferien, og bestemmer, at retten til ferie ellers bortfalder uden godtgørelse ved udløbet af referenceperioden, og ifølge hvilken arbejdsgiveren således ikke er forpligtet til på eget initiativ ensidigt og på bindende vis for arbejdstageren at fastsætte det tidsrum inden for referenceperioden, som arbejdstagerens ferie afholdes i? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også, såfremt arbejdsforholdet bestod mellem private parter?			
C-432/17	O'Brien Kræver direktiv 97/81, og navnlig § 4 i den rammeaftale, der er knyttet som bilag hertil, vedrørende princippet om ikkeforskelsbehandling, at tjenesteperioder, der ligger forud for fristen for gennemførelse af direktivet, skal tages i betragtning ved beregningen af størrelsen af en deltidsansats alderspension, hvis de vil blive taget i betragtning ved beregningen af en sammenlignelig fuldtidsansats pension?	Beskæftigelsesministeriet	Dom	07.11.18
C-461/17	Holohan e.a. a) Medfører Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, med senere ændringer [habitatdirektivet], at de levesteder og arter, som er opført for lokaliteten, skal nævnes i fuldt omfang i en Natura-virkningsvurdering? b) Medfører [habitatdirektivet], at den potentielle virkning på alle arter (i modsætning til blot beskyttede arter), som bidrager til og er en del af et beskyttet levested, skal identificeres og behandles i en Natura-virkningsvurdering? c) Medfører [habitatdirektivet], at en Natura-virkningsvurdering udtrykkeligt skal behandle virkningen af det foreslåede anlægsarbejde på beskyttede arter og levesteder inden for det særlige bevaringsområde, så vel som arter og levesteder uden for dets grænser? d) Medfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, at spørgsmålet om, hvorvidt det foreslåede anlægsarbejde har en betydelig virkning på de arter, der er nævnt i en vurdering af virkningen på miljøet, udtrykkeligt skal behandles i vurderingen? e) Udgør en løsning, som bygherren har overvejet og omtalt i vurderingen af virkningen på miljøet, og/eller som nogle af de interesserede parter har argumenteret for, og/eller som blev taget i betragtning af den kompetente myndighed, et af de »væsentligste alternativer« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, selv om den blev forkastet af bygherren på et tidligt tidspunkt? f) Medfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, at en vurdering af virkningen på miljøet bør indeholde tilstrækkelige oplysninger vedrørende hvert alter-	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	07.11.18

	<p>nativs virkning på miljøet til at give mulighed for sammenligning af de forskellige alternativets miljømæssige ønskværdighed, og/eller at vurderingen af virkningen på miljøet skal indeholde udtrykkelige oplysninger om, hvorledes der er taget hensyn til alternativernes indvirkning på miljøet?</p> <p>g) Gælder kravet i artikel 5, stk. 3, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, med senere ændringer, om at grunden til bygherrens valg skal gives »under hensyn til indvirkningen på miljøet« kun den valgte løsning eller også de væsentligste alternativer, som bygherren har undersøgt, hvorved der kræves en analyse af disse løsninger for at tage højde for deres indvirkning på miljøet?</p> <p>h) Er det foreneligt med opnåelsen af [habitatdirektivets] målsætninger, at detaljerede oplysninger om anlægsfasen (f.eks. byggepladsens placering og transportveje) først skal fastlægges, efter at der er givet tilladelse, og har en kompetent myndighed i så fald beføjelse til at tillade, at sådanne forhold bestemmes egenhændigt af bygherren inden for rammerne af en eventuel tilladelse, hvor den pågældende beslutning skal meddeles den kompetente myndighed frem for at blive godkendt af den kompetente myndighed?</p> <p>i) Medfører [habitatdirektivet], at en kompetent myndighed er forpligtet til at registrere, med en tilstrækkelig detaljeringsgrad og tydelighed til at hindre enhver tvivl om den videnskabelige udtalelses betydning og virkning, i hvilket omfang den videnskabelige udtalelse, som den har fået forelagt, argumenterer for, at der skal indsamles yderligere oplysninger, inden der gives tilladelse?</p> <p>j) Medfører [habitatdirektivet], at den kompetente myndighed skal begrunde eller detaljeret begrunde afvisningen af dens inspektørs konklusion om, at der kræves yderligere oplysninger eller en videnskabelig undersøgelse, inden der gives anlægstilladelse?</p> <p>k) Medfører [habitatdirektivet], at en kompetent myndighed som led i udførelsen af en vurdering skal begrunde hvert element i sin afgørelse detaljeret og udtrykkeligt?</p>			
C-484/17	<p>K</p> <p>Skal artikel 15, stk. 1 og 4, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, som berigtiget i EUT 2012, L 71) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en ansøgning om en selvstændig opholdstilladelse fra en udlænding, der i medfør af en familiesammenføring har opholdt sig lovligt i mere end fem år på en medlemsstats område, kan afslås på det grundlag, at integrationsbetingelserne efter national ret ikke er opfyldt?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	07.11.18
T-34/16	<p>Republikken Litauen mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under num-</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	08.11.18

	mer C(2015) 7716) annulleres, for så vidt som denne afgørelse foreskriver en finansiel korrektion på 1 113 589,65 EUR, der skal anvendes i forhold til Litauen. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
--	--	--	--	--